

הסיפור שלי

סיפור מעורר השראה
לשולחן השבת

ריקודו של ההיפי

הרב לוי בוקיעט

"אין לי כרגע שום תכניות להיות בהקפות הערב, או בכל ערב אחר", ענה האיש.

"יהיה זה לכבוד גדול ולזכות גדולה עבורי", הגיב הרבי, "אם תואיל לבוא להשתתף אתי בהקפות הערב בבית הכנסת שלנו".

הצעיר הודה לרבי על ההזמנה, אך לא היה מוכן להתחייב. "אחשוב על כך", אמר, והמשיך בדרכו.

מיד אחריו הגיע תורי. קיבלתי פרוסת לקח מידו של הרבי בצירוף ברכה לשנה טובה ומתוקה, והמשכתי הלאה. מיד אחריי ניגש אל הרבי אותו חסיד סאטמר שעמד אחריי בתור, וכששמעתי את הרבי פונה אליו, נעצרתי להקשיב לדברים.

הרבי אמר, "אני רואה שאתה תוהה מדוע ביקשתי מאותו בחור להגיע הערב להקפות. מה לי ולו? למעשה, התשובה נמצאת בצורה מפורשת וברורה ב'תפילה למשה"'. הרבי עצר, ואז שאל, "האם אתה יודע למה אני מתכוון?"

החסיד השיב שאינו יודע.

הרבי חייך, "אבל את ה'תפילה למשה' כתב הרי אחד מהאדמו"רים שלך!"

החסיד, שנראה היה מופתע בעליל, לא ידע מה לומר. הוא משך בכתפיו בתמיהה.

ואז שיתף אותו הרבי באריכות ברעיון. התאמצתי מאוד לשמוע ולקלוט את הנאמר, ואחר כך רשמתי את הדברים כמיטב זיכרוני.

תחילה, אקדים הקדמה קצרה.

בתחילת שנות השמונים, הגעתי לברוקלין כדי לחוג את סיומו של חג הסוכות במחיצת הרבי. היה זה בבוקרו של הושענא רבה, האחרון שבימי חול המועד סוכות. באותו יום נעמדו אנשים בתור מחוץ ל-770. כנהוג, הרבי חילק 'לקח', עוגת דבש מתוקה לרגל השנה החדשה, ולכל אחד ואחת ניתנה ההזדמנות לעבור על פני הרבי ולחוות מפגש אישי קצר.

לפניי בתור עמד צעיר לבוש בסגנון היפי, במכנסי ג'ינס מרושלים ולראשו רעמת שיער פרועה. מאחוריי עמד חסיד סאטמר נכבד, ראש ישיבת סאטמר בשכונת וויליאמסבורג.

כאשר הגיע תורו של אותו בחור מרושל, שאל אותו הרבי, "איפה אתה מתכנן להיות הערב בהקפות?"

«

מיזם מיוחד לשימור זיכרונות ועדויות על חייו ופועלו של הרבי מליובאוויטש. סיפור זה הוא אחד מני רבים שתועדו על ידינו בראיונות וידאו לאורך השנים. נכון להיום, מצויות בידינו מעל 1700 עדויות מכלי ראשון. אף שהשתדלנו כמיטב יכולתנו לאמת כל פרט, תוכנם של הסיפורים משקף את דברי הרבי כפי שאלו הובנו בשעתו על ידי השומעים והשתמרו בזיכרונם.

MY ENCOUNTER
with the REBBE

התפעלתי כיצד בעזרת סיפור נאה זה, הבהיר הרבי לאותו ראש ישיבה כיצד יש להביט על צעיר יהודי מגודל שיער ולבוש במכנסי ג'ינס.

יש תוספת קטנה לסיפור זה. מאוחר יותר באותו לילה, אחרי שהסתיימו ההקפות הרשמיות והרבי יצא מבית הכנסת, נשאלו עוד חסידים רבים שהמשיכו לרקוד, לשיר ולשמוח, כדרכם של חסידים. ריקודי ההקפות נמשכו עד לשעות הקטנות של הבוקר, ואז הבחנתי בין הרוקדים באותו בחור שהרבי הזמין אישית בצהרי יום האתמול.

כנראה שבסופו של דבר הוא לא יכול היה לסרב להזמנה.

הרב לוי בוקיעט הוא סופר, מרצה ומשפיע רוחני בשיקגו, אילינוי, שם הוא מתגורר עם משפחתו. סיפור זה הוא אחד מתוך שלל סיפורים אישיים על מפגשים עם הרבי שהתפרסמו בספר "הסיפור שלי".

לזכות אבינו היקר הרב יעקב של מינסקי ולעילוי נשמת אמנו היקרה מרת שיינא באשע בתיה ע"ה הוקדש ע"י בנם ר' שניאור ויכבד שיחיו מינסקי

השבוע לפני:

◀ **תשכ"ב (1961)** — בהתוועדות ליל שמחת תורה ביקש הרבי מהאורחים שבאו מארץ ישראל שינגנו מ"זמרת הארץ", והם התחילו לשיר את הניגון "הושיעה את עמך". הניגון המפורסם, שהולחן במקורו על ידי הפסיכולוג החרדי האמריקני הרב ד"ר אברהם יהושע העשיל טברסקי, הפך לניגון חביב מאוד בעיני הרבי, והושר מאז רבות בבית מדרשו במהלך התוועודות ותפילות הושענא רבה. כ"ב בתשרי

◀ **תשל"ט (1978)** — מאחר שהרבי ראה בהסכמי "קמפ דייוויד" ההולכים ומתגבשים סכנה חמורה לביטחונה של ישראל, הוא הכריז שכל הנוכחים בהקפות ב-770 יראו עצמם כאילו הם נמצאים בערי הקודש ירושלים וחברון במהלך ההקפות השנייה והשלישית, בהתאמה - ועל פי תורת הבעל שם טוב ש"במקום שמחשבתו של אדם, שם הוא נמצא", זה יחזק את בעלות בני ישראל על ארץ ישראל כולה. להקפה הרביעית (השייכת למידת ה"נצח") כוודו כל מי שמשרתים או ששירתו בעבר בצה"ל, כדי לפעול את העניין של "תיפול עליהם אימתה ופחד" בדרכי נועם ובדרכי שלום. להקפה החמישית כוודו רבנים, ראשי ישיבות ומלמדי תינוקות - שהם "בעלי הבית" האמיתיים על ארץ ישראל ועל העולם כולו, "מאן מלכי - רבנן", והתורה הרי פוסקת שאסור לתת מארץ ישראל ש"נתנה לנו" "לאחוזת עולם" אף לא שעל אחד.¹ כ"ב בתשרי

1 שיחות קודש תשל"ט א, עמ' 116 ואילך

תפילה למשה, פירוש על ספר תהלים, נכתב בידי רבי משה טייטלבוים, שחי לפני כמאתיים שנה. הוא ידוע בכינוי ה'ישמח משה' על שם חיבורו המפורסם על התנ"ך ואגדות חז"ל. צאצאיו היו לאדמו"רי חסידויות סיגעט וסאטמר. וכך אמר הרבי לאותו ראש ישיבת סאטמר, שעמד בפתח סוכתו:

"ה'ישמח משה' מספר סיפור מופלא בפירוט רב. הוא מספר כי הצדיק רבי איציק'ל מדרוביטש פגש פעם בעולם האמת את רש"י (פרשן המקרא והתלמוד הנודע, שחי לפני כאלף שנה), ורש"י שאל את ר' איציק'ל מדוע בעולמות העליונים יש כזה 'רעש' מגדולתו של בנו, רבי מיכל מזלוטשוב. 'כיצד זכה רבי מיכל לשבח שכזה?' ביקש רש"י לדעת.

רבי איציק'ל ענה שזהו משום שבנו לומד תורה אך ורק לשם שמיים. אולם, תשובה זו לא הניחה את דעתו של רש"י, והוא שאל, 'הרי יש עוד רבים שגם הם נוהגים כך?' השיב רבי איציק'ל, 'בני צם ומונע את עצמו מכל הנאות העולם הזה'. שוב שאל רש"י, 'אבל יש הרי עוד רבים שגם הם נוהגים כך?' הוסיף רבי איציק'ל והסביר כי בנו מפזר מהונו סכומי כסף הגונים לצדקה עבור עניים נזקקים. אך שוב הקשה רש"י, 'יש הרי עוד רבים הנוהגים כך?'

לבסוף, הסביר רבי איציק'ל כי בזכות בנו יש בעלי תשובה רבים ברחבי העולם. 'הוא השיב נשמות טועות רבות אל אביהם שבשמים', אמר רבי איציק'ל.

כאשר שמע זאת רש"י, נחה דעתו - כעת הבין מדוע בעולמות העליונים משבחים כל כך את גדולתו של רבי מיכל".

בזמן שהרבי דיבר, האזין אותו חסיד סאטמר ברוב קשב, וכשסיים, הודה לו בכבוד רב על הדברים, ואמר ביידיש, "איך האב גוט פארשטאנען - הבנתי היטב את הרעיון". הרבי איחל לו, "חג שמח".

בסיוע חברי

THE JEM FOUNDATION

ואתה תצוה... להעלות נר תמיד